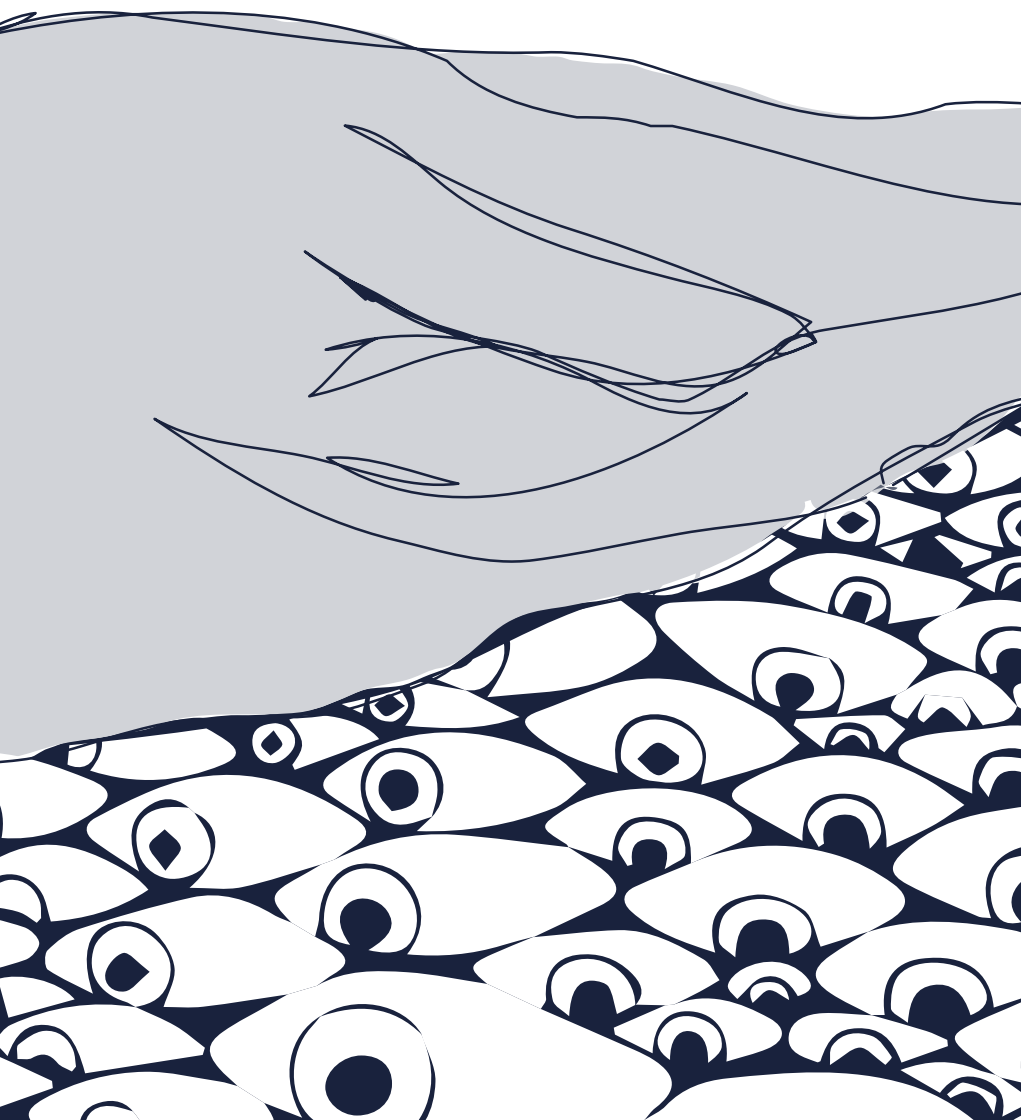

Her gn kendi canavarlarıyla savařan herkese.
İyileőeceksiniz.

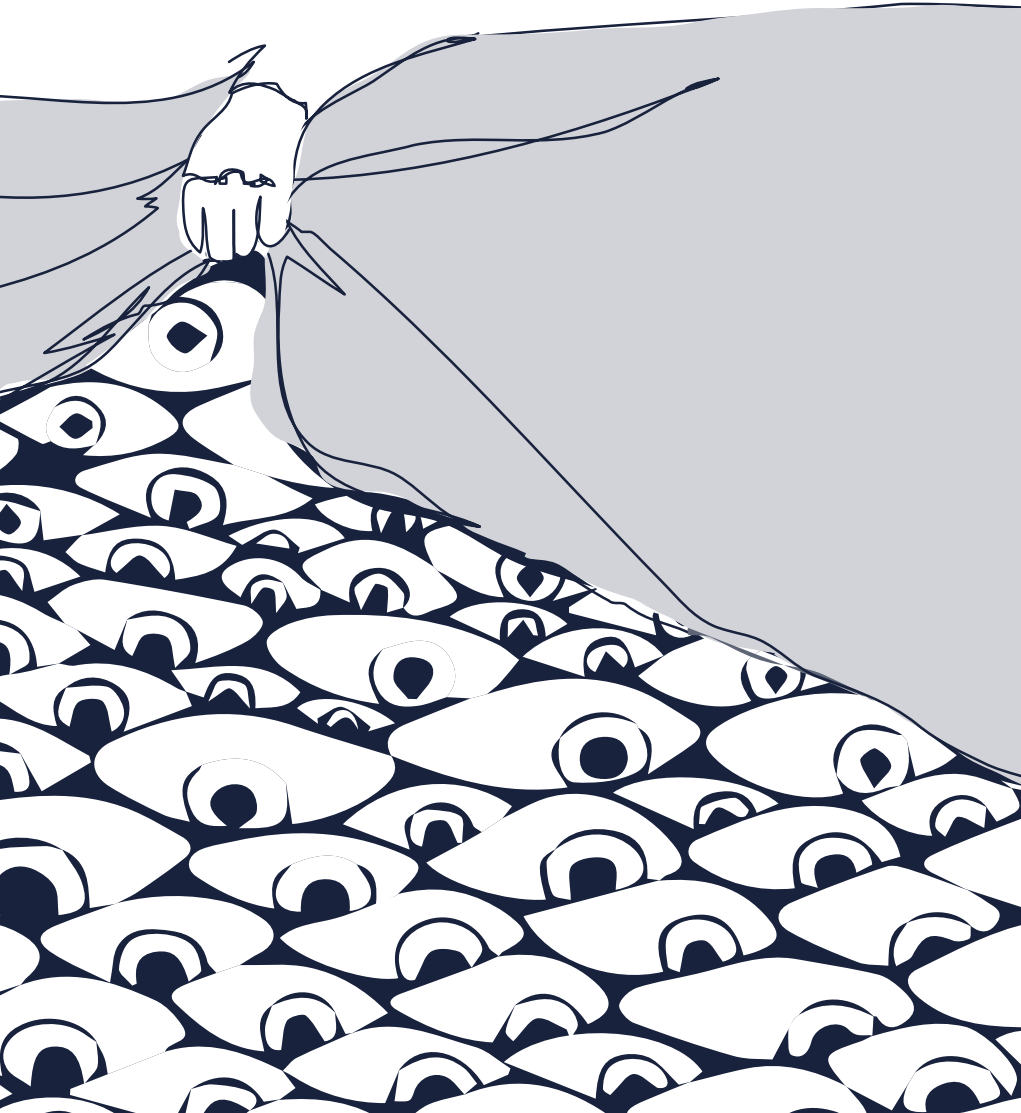
Ve diđerlerinin canavarlarla baő etmesine yardım
ederek onların mücadelesini kolaylaőtıran herkese.
Çok deđerlisiniz.

Alma ilk önce yatağının altında tek bir canavar
yaşamadığını fark etti.

Yatağının altında birçok canavar vardı.

Bir sürü.

Bir sürü canavar diyoruz çünkü gerçekten de bir sürü canavar vardı. Canavarlar üst üste yığılmış, iç içe geçmişti çünkü herkesin bildiği gibi canavarların yatağın altında yaşamak zorunda oldukları alan o kadar da geniş değildir. Yatağın altında yaşayan bir canavarsanız eğer, küçücük bir alanda, başkalarıyla birlikte sıkış tıkış yaşamak zorunda olduğunuzu bilirsiniz. Yine de bu şekilde yaşamak canavarların hoşuna gider. Canavarlar gerektiğinde küçülebilen ve istediklerinde genişleyebilen varlıklardır. Çok az yer kaplasalar da aslında kocamandırlar.

Bu özellikleri, canavarların tuhafliklarından sadece biri. Ama canavarların size yavaş yavaş bahsedeceğimiz başka başka özellikleri de var. Tabii bütün canavarlardan bahsedemeyiz. O kadar çok canavar var ki onları anlatmaya bir ömür yetmez. Dünyada ne kadar insan varsa, hemen hemen o kadar da canavar vardır. Aslında sayıları çok ama çok daha fazla bile olabilir. İşte bu yüzden biz bu hikâyede sadece Alma'nın canavarlarıyla tanışacağız. Yine de bu canavarlardan bazıları sizin tanıdığımız canavarlara benzeyebilir. Hatta sizin tanıdığınız canavarların aynıları bile olabilirler! Canavarlar büyük olmalarının yanı sıra farklı farklı işler yaparlar.

Ayrıca canavarlar ilgi odağı olmaya bayılırlar. Size onların büyümeyi sevdiğini zaten söylemiştik. Bu yüzden onlardan bahsetmemiz için sabırsızlanıyorlar. Ama aynı zamanda onlardan çok fazla bahsedilmesinden de korkarlar çünkü söylediklerine göre, insanlar onlardan çok fazla bahsedince yok oluyorlarmış. Ama bu konuya da geleceğiz, merak etmeyin.

Alma'nın yatağının altında sadece bir canavar değil, bir sürü canavar olduğunu fark ettiğinden bahsediyorduk.

Ve bütün bunlar bir şeyle başladı:

k a r a n l ı k

Alma.

Alma ilk kez karanlıkta, hem de tamamen karanlıkta kaldığında ışıkların neden birdenbire söndüğünü hiç anlamadı. Siz Alma'yı anlayabiliyor musunuz, bilmiyoruz ama tamamen karanlıkta kalmak insanı şok eder. Çünkü bir yerlerde her zaman, azıcık da olsa ışık vardır; bir lamba açık kalır, kapı aralıktır, ay ışığı ve yıldızların ışığı panjurların aralarından sızar, elektronik bir cihazın ışığı yanıp söner...

Mutlaka ama mutlaka bir şeyler olur.

Ama o gün bunların hiçbiri yoktu.

Sadece karanlık vardı.

**Kocaman
ve sonsuz
bir karanlık.**

Alma karanlığa pek alışkın değildi. Aslında Alma birçok insan için ışığın ta kendisiydi. Bir lambanın ışığı, elektronik cihazların ışığı ya da kapı aralıklarından sızan küçük ışıklar gibi yanıp sönen bir ışık değildi bu. Alma hep parlak ve sıcak olan güneş ışığına benziyordu. O, bulutlu günlerde özlediğiniz ya da bahar mevsiminde yüzünüzü gıdıklayan ışıklar gibiydi.

İşte bu yüzden Alma, karanlıkta kaldığı o gün karanlığı neden engelleyemediğini bir türlü anlayamadı. İnsanların söylediği gibi ellerinden, ağzından, saçlarından, ayak parmaklarının uçlarından ya da diğer yerlerden -hiç değilse etrafını aydınlatacak kadar- ışık yayılmamasının nedenini anlayamıyordu.

Işığın gücünün onun gibi birinin tamamen karanlıkta kalmasına engel olması gerekirdi.

Ama o gün etrafını aydınlatmayı ne kadar denerse denesin bunu bir türlü başaramamıştı.

İşte tam o sırada ilk canavarıyla karşılaştı.

